

1. Věč - ný Krá - li, Pa - ne náš,
 jenž dě - dic - tví mi - lé máš,
 roz-koš - ný Je - ru - za - lém a hrad v něm
 o-zdob-ný, ctných ry - tí - řů pl - ný.

2. Pohled, co se děje těm, / kteří přebývají v něm / pilně tobě
 sloužíce, / tě ctíce, / proti zlým / věrně bojující.
3. Obrácen Jeruzalém / i jeho okrasa v něm / v pustinu
 přežalostnou, / bolestnou, / věrným tvým / zarmoucení
 plnou.
4. Tvůj chrám je poskvrněný, / Sión hrad rozbořený, / vojska
 věrných pobita, / vylita / krev svatá, / všechna moc odňata.
5. To s bolestí vidouce, / hněv tvůj právem nesouce / ó vinni
 se dáváme; / ať známe / lásku tvou, / odpusť nám, žádáme.
6. Líto buď tobě toho, / jména svého svatého / v potupě
 nenechávej, / nás šelmám / nedávej, / mdlých ovcí zastávej.
7. Proti tobě mluvení / slyšíš, hrozná rouhání, / nepřátel
 slova pyšná, / posměšná, / jejich lest / zastiňuje tvou čest.
8. Dej nám v tebe doufati / a nerač vzpomínati / rozličných
 provinění. / Zemdlení / naše znáš – / sám buď spomocník
 náš.
9. Učiň slavné jméno své / a my, ovce pastvy tvé, / ať tvou
 pomoc vidíme, / tě ctíme / a potom / věčně velebíme.

t: Jan Blahoslav, Písně chval Božských, 1561 /
 Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 m: Písně chval Božských, 1561